

Борилъ III, сполучилъ съ хътростъ да му отнеме прѣстола. А Иванъ Іасенъ побѣгнѫлъ при єдинъ рускъй князъ. Борилъ, за да направи законнѫ властъ-тѫ си, оженилъ-ся за вдовицѫ-тѫ на царь Ивана I, нъ и това не му помогнѫло: народъ-тъ го намразилъ за дѣто грабнѫлъ беззаконно българскъй прѣстолъ, та често вдигалъ бунѫ. Латине-ти ся-въсползвуали отъ тъпа безрядеци на българско-то царство, та събрали много войскѫ и отишли възвъ него. Борилъ имъ излѣзъ на сряштѫ, нъ латине-ти го разбили при Пловдивъ, распелѣли му войскѫ-тѫ и призели нѣколко българскы області (1208). Борилъ ся-видѣлъ на тѣсно, та поискалъ помошть отъ папа Иннокентија III. А послѣ ся-сприателилъ съ Латине-тъ, оженилъ дѣштериѣ-тѫ на царь Ивана I за латинскъй царь Хенриха, и станѫлъ роднина съ него. Борилъ заедно съ Латине-тъ ходилъ да ся-бие съ Срѣбре-тъ. На негово врѣмѧ Богомилство-то ся-распространило много въ Българии, та дору ставалъ црковенъ сборъ въ Тръново срѧшто богомилы-тъ, и ся-повдигнѫло гонене възвъ тѣхъ.

Борилъ царувалъ малко. Законнѣй наследникъ на българскъй прѣстолъ Иванъ Іасенъ II дошълъ отъ России къ съ єдинъ малкъ дружинѣ, повдигнѫлъ Българе-тъ възвъ Борила и обестѣпилъ Тръново. Борилъ неможилъ да ся-удръжи, та най-сетиѣ побѣгнѫлъ отъ Тръново и оставилъ прѣстола пакъ на Ивана Іасена (1217 год.).

Иванъ Іасенъ II, като сѣдижъ пакъ на прѣстола, тутакси ся-заловилъ да поправи дръжавѣтѫ си, којато ся-бѣла побръкала отъ размирици-тъ и отъ Богомилекы-тъ раздоръ въ царуване-